

РЕШЕНИЕ

№ 40

гр. В., 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., V СЪСТАВ НО, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Даниел Ив. Цветков

при участието на секретаря М.Г.Л.
като разгледа докладваното от Даниел Ив. Цветков Административно наказателно дело № 20231320201500 по описа за 2023 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от „Л.и С.“ ЕООД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: с. Г., общ.Б., обл. В., ул. „Н.В.“, представлявано от управителя Б. Л. чрез адв. Й. Д. – АК – Плевен против Наказателно постановление № 05 – 2300157/23.10.2023г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. В., с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда - „имуществена санкция“ в размер на 1500.00 лв. за извършено нарушение по чл.61, ал.1 във вр. с чл. 1, ал.2 от КТ.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, представлява се от процесуален представител. По същество моли съда да отмени издаденото наказателно постановление като неправилно, незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Релевират се съображения относно липса на аргументация в обстоятелствената част на процесното постановление във връзка с възприемането на отношенията между жалбоподателя и лицето Н. за трудови. Изложено е становище, че липсват доказателства, установяващи трудово-правните белези, които следва да са налице, за да се достигне до извод, че правоотношението е трудово-правно. Претендират се направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Процесуалният представител на ответната страна, редовно призована, се явява в съдебно заседание. Иска потвърждение на процесното наказателно постановление като правилно и законосъобразно. Поддържа, че не са налице съществени нарушения на процесуалните правила по установяване на нарушението, неговото авторство, вината на нарушителя и налагане на наказанието. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От събраните по делото доказателства, взети поотделно и в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното:

На 16.8.2023г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ – В. в изпълнение на служебните си задължения проверили извършващ се „Ремонт на тротоар“ в гр. В., ул. „К.Ал.Б.“ №1.В хода на проверката било установено, че дружеството „Л.и С.“ ЕООД извършва смяна на тротоарните плочки. По време на проверката инспекторите на Дирекция „Инспекция по труда“ установили, че на място на обекта работи свид.М.В.Н., който в деня на проверката извършвал трудова дейност, изразяваща се в поставяне на плочки. На лицето М.Н. била представена декларация на лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение във връзка с извършването на проверка по спазване на трудовото и осигурително законодателство на основание чл.399 от КТ и във вр. с чл. 402,ал. 1, т. 3 от КТ и чл. 39,ал. 1 от АПК и чл. 40, ал. 1 АПК и чл. 110, ал. 4 ДОПК. От данните, попълнени в декларацията в 15:30ч. на 16.08.2023г., се установило, че същият работи като „общ работник“ от 16.08.2023г. към „Л.и С.“ с фиксирано работно време от 08:00 до 17:00, със седмично трудово възнаграждение в размер на 350 лв. При документалната проверка, състояла се на 22.08.2023г. се установило, че „Л.и С.“ ЕООД – работодател е допуснал до работа на 16.08.2023г. на обекта свид. М.В.Н., без да има сключен трудов договор и без отношенията при предоставяне на работна сила да са уредени като трудови. Като доказателство на това е и представеният в хода на проверката по документи граждански договор от 14.08.2023г., сключен между М.Н. и „Л.и С.“ ЕООД, както и книга за инструктаж.За резултатите от проверката бил изготвен протокол №ПР2331165/30.08.2023г. С оглед констатираното, свид. Ц. възприел извод за извършено административно нарушение и съставил АУАН № 05 – 2300157/20.09.2023г., който бил изпратен за връчване по служебен път.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и наказателно постановление № 05 –2300157/23.10.2023г. , в което е пресъздадено съдържанието на акта във връзка с констатираното нарушение.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото писмени доказателства – протокол за извършена проверка с изх. номер ПР2331165/30.08.2023г., декларация на лице, работещо по трудово/гражданско правоотношение във връзка с извършването на проверка по спазване на трудовото и осигурително законодателство на основание чл.399 от КТ и във вр. с чл. 402,ал. 1, т. 3 от КТ и чл. 39,ал. 1 от АПК и чл. 40, ал. 1 АПК и чл. 110, ал. 4 ДОПК, и гласни такива – разпит на актосъставителя – инж. В. Ц. и свидетеля М.Н..Показанията на актосъставителя следва да бъдат кредитирани като последователни и логични, като липсват основания за съмнение в тяхната достоверност. Същият не се е намирал в никакви особени отношения с жалбоподателя и не извлича ползи от твърденията си, при което за съда не съществува основание за съмнение в достоверността на показания му.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството си на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на

наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл. 84, ал.1 ЗАНН вр. с чл. 314, ал.1 НПК, намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес. Деянието, за което е издадено наказателното постановление, е извършено на територията на гр. В., община В., област В., при което положение териториалната компетентност принадлежи на В.ски районен съд, който е родово компетентен по смисъла на чл.59, ал. 1 ЗАНН. НП и АУАН са издадени от компетентни органи. Съгласно чл. 399 от КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 416, ал. 5 от КТ НП се издават от ръководителя на органа по чл. 399 или оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Видно от цитираните по горе разпоредби органът, който може да налага административни наказания по КТ е ИД на ИА "Главна инспекция по труда" или оправомощено от него длъжностно лице. В случая НП е било издадено от директора на Дирекция "ИТ" В., който е бил надлежно оправомощен от ИД на ИА "ГИТ. Издаденото наказателно постановление се явява обаче незаконосъобразно, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя е допуснато съществено процесуално нарушение.

Настоящият съдебен състав счита, че от приложените към делото писмени доказателства и от показанията на свидетелите Ц. и Н. не се установява по безспорен начин, че нарушението по чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 61, ал. 1 от КТ е осъществено от страна на дружеството жалбоподател „Л.и С.“ ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал. 1 във вр. чл. 61, ал. 1 от КТ, трудовият договор се сключва в писмена форма между работника и работодателя преди постъпване на работа на работника. Съдът приема за безспорно установено от събраните доказателства, че на 16.08.2023 г., когато инспекторите от Дирекция „Инспекция по труда“ -В. са установили на работа в проверявания обект в гр. В. на ул. „К.Ал.Б.“ №1 лицето М.В.Н., между него и „Л.и С.“ ЕООД, за чиято сметка той е извършвал овеществен труд, не е бил сключен трудов договор, но е имало сключен граждански договор за услуга с личен труд от 14.08.2023г. срещу възнаграждение в размер 150 лева.

Съдът счита, че обжалваното наказателно постановление е издадено при неправилно приета фактическа обстановка от наказващия орган, предвид несъставомерност на деянието, за което е санкционирано дружеството жалбоподател.

Видно от попълнената от свидетеля Н. декларация е, че той е започнал работа на 14.08.2023 г. с уговорено възнаграждение в размер на 150. 00 лева , като е отразил, че е подписал с "Л.и С."ЕООД граждански договор.

Служителите на Дирекция „Инспекция по труда“ гр. В. извършили проверката в обекта, а в следствие и Директора на Дирекция „Инспекция по

труда“ гр. В., в качеството си на административнонаказващ орган, са приели, че "Л.и С.“ ЕООД има качеството на работодател въз основа на попълнената от М.Н. декларация, в която обаче съдът счита, че не се съдържат категорични данни за съществуващо трудово правоотношение между Н. и дружеството. В съдебно заседание свидетелят Н. заяви, че не той е попълнил декларацията, а негов колега, тъй като не може да чете и пише, както и че не знае какво е съдържанието ѝ. От показанията му, които съдът кредитира като обективни, последователни и непротиворечиви с целия приобщен писмен доказателствен материал към АНП, е видно, че задълженията му на обекта се изразявали в почистване и отстраняване на хартиени опаковки от строителните материали, като тези задължения са изпълнявани по 1 -2 дни, по около 2 часа на ден.

В съдебно заседание свидетелят М.Н. сочи в своите показания още, че е работил на трудов договор в София. Същият излага, че на 14.08.2023 г. бил извикан за почистване и недопускане разпиляването на боклуци и замърсявания в периметъра на обекта – работна площадка на ул. „К.Ал.Б.“ №1, като за целта бил сключен граждански договор.

Съдът намира, че в настоящия случай не са налице доказателства за наличие на визираните в чл. 66 от КТ елементи на трудово правоотношение между „Л.и С.“ ЕООД, като работодател и М.В.Н., като работник. От доказателствата по делото се налага извода за наличие на сключен граждански договор за извършване на определен обем работа по почистване, недопускане на външни замърсявания на обекта, отстраняване тревни и едри прахови замърсявания, събиране опаковките от доставените материали и изхвърлянето им в установените за това места, като тази работа е следвало да бъде извършвана за периода от 15.08.2023г. до 25.08.2023г., за което е договорено възнаграждение в размер 150 лева след приключване на поставените задачи. Не е било уговорено предоставянето на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и в рамките на период от време, с конкретно работно време и място и съответни почивки. Напълно се възприема от съда изложеното от защитата на жалбоподателя в съдебно заседание, че липсват елементите на трудово правоотношение по чл. 66, ал. 1, т. 1 до т. 8 от КТ включително, а е налице договор за изработка или услуга по смисъла на чл. 258 от ЗЗД. Трудовото възнаграждение е с постоянен характер, като изплащането му е периодично, докато при възнаграждението по граждански договор се заплаща еднократно възнаграждение за свършената работа. Именно това е било договорено и в конкретният случай между "Л.и С.“ ЕООД и свидетеля Н..

Процесуалният представител на Дирекция "Инспекция по труда" гр. В. също е отразил в представените от него писмени бележки, че трудовото правоотношение се характеризира с нееднократното и системно престиране на работна сила от работника или служителя на определена длъжност, с определено работно място и работно време, под контрола на работодателя при осигурени от последния условия за изпълнение на работата и срещу уговорено трудово възнаграждение, изплащано периодично. В конкретният случай не са налице тези характеристики на трудово правоотношение между

„Л.и С.“ ЕООД и свидетеля М.В.Н., поради което съдът счита, че както свидетелят В. Ц., така и наказващият орган погрешно са приели, че е налице трудово правоотношение. Съдът счита, че преди да издаде наказателното постановление, наказващият орган е следвало да изпълни задълженията си по чл. 52, ал. 4 от ЗАНН и да прецени събраните доказателства, а когато е необходимо, да извърши и разследване на спорните обстоятелства. В конкретния случай наказващият орган не е провел пълно и главно доказване на фактите и обстоятелствата, довели до извода, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение. Поради изложеното наказващият орган е издал обжалваното наказателно постановление при неизяснена в пълна степен фактическа обстановка и при грешни изводи, като неправилно е приел, че „Л.и С.“ ЕООД има качеството на работодател на М.В.Н..

Предвид констатираните нарушения на материалния и процесуалния закон съдът намира за ненужно да коментира приложението на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изложеното, подадената жалба се явява основателна, а атакуваното наказателно постановление – незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 05 – 23000157/23.10.2023г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище гр. В. с което на „Л.и С.“ ЕООД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: с. Г.,общ.Б., обл. В., ул. „Н.В.“, представлявано от управителя Б. Л. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1500 лв. на основание чл.414,ал. 3 КТ за извършено нарушение по чл. 61,ал. 1 от КТ.

На основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН Съдът осъжда Д „ИТ“ –В. да заплати на „Л.и С.“ ЕООД, ЕИК: *****, седалище и адрес на управление: с. Г.,общ.Б., обл. В., ул. „Н.В.“, представлявано от управителя Б. Л. сумата от 500 лв., представляващи разноски за адвокат предвид представеното по делото пълномощно.

Решението подлежи на касационно обжалване пред В.ски Административен съд по реда на АПК, в четиринадесет дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____